

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

En sidste bemærkning fra min side. Vi siger ikke nej til skraldemandsmodellen. Vi siger nej til den bundlinje, som skraldemændene lægger, den bundlinje, der siger 136.000 kr. på årsbasis i kompensation, og hvor vi altså lægger op til, at bundlinjen er 106.000 kr. på en 80 pct.-sats.

Hvad betyder det i virkelighedens verden i forhold til det indkomstgrundlag, som skraldemændene har? Hvad er egentlig forskellen på, hvad regeringen siger at skraldemændene kan, og hvad de selv siger? Det er 62 kr. netto om ugen mere eller mindre. Vil skraldemændene sige: Hvis vi ikke kan få 62 kr. mere til forbrug netto om ugen, så vil vi ikke vise solidaritet? Det er den ene ting, man kan sætte på spidsen. Den anden er, at hvis det drejer sig om, at smertegrænsen er de 62 kr. pr. uge mere eller mindre, så kunne man jo sige, at så taler vi ikke om hver fjerde uge, men om hver femte uge. Så var bundlinjen den samme hos regeringen, som den er hos skraldemændene.

Men det, der faktisk er tale om, er 62 kr. mere eller mindre. Skal en solidaritetsordning falde på det? Vi synes, det ville være ærgerligt, og vi kan jo se, at der er andre faggrupper, som godt kan tage afsæt og udgangspunkt i den grundkompensation, som regeringen har lagt frem, har fået vedtaget, og som træder i kraft den 1. januar 1994. Og så vil vi jo kunne se, hvor mange der bruger orloven.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg må sige til hr. Jes Lunde, at jeg synes, det er en fantastisk defensiv indgang, SF har valgt i diskussionen om, hvilke muligheder vi nu har i en situation med mange ledige. Hvorfor har SF ikke valgt at køre debatten på det, der er helt afgørende for det danske samfund og også for lønmodtagerne på arbejdsmarkedet, nemlig at vi får efteruddannet de 700.000 mennesker, vi har i den danske arbejdsstyrke, som har en 7-8-årig skolegang som deres uddannelsesmæssige fundament? Det er da offensivt. Det er at sige: Ja, selvfølgelig skal der være en forskel, også i det økonomiske udkomme, afhængigt af, om man vælger at uddanne sig eller man vælger at tage fiskestangen over nakken og gå ud langs åen, fordi man vil holde sabbat.

Jeg tror, at SF anerkender princippet om, at der må være et økonomisk incitament, også hvis vi skal løfte den store opgave, der ligger både for regeringen og forhåbentlig også for Socialistisk Folkeparti i fremtiden: at få de 700.000 mennesker til at tage imod de mange nye uddannelses tilbud, som regeringen har etableret. Vi laver 10.000 flere helårs efter- og videreuddannelsespladser i 1994. Regeringens plan er, at vi skal udbygge efter- og videreuddannelsessektoren med 60.000 flere helårs efter- og videreuddannelses tilbud, og her vil hr. Jes Lunde og SF stå med det problem, at hvis vi bare accepterede den model, som renovationsarbejderne i Århus har lagt frem, og sagde, at must'et for, at man vil acceptere sabbatåret, er, at det er på samme økonomiske vilkår, så står Socialistisk Folkeparti med et fantastisk stort problem med hensyn til at opfylde målet med hensyn til at få efter- og videreuddannelsessektoren til at vokse i den takt, regeringen ønsker sig.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Skraldemændene i Århus er villige til at gå ned i indtægt for at vise solidaritet. Det er udgangspunktet. De har lagt et regnestykke frem, de er parat til at tage det dér løntab. Så kommer regeringen og siger, at det ikke er nok. I skal gå mere ned i løn! I skal tabe 3.000 kroner mere om året end det, I selv har lagt op til! Hvad er det, regeringen reelt gør her? Man lægger afgift på solidaritet. Det er ikke nok, at det balancerer. Det er ikke nok, at de beskæftigede er villige til at dele med de arbejdsløse på lige vilkår, så det går lige op for det offentlige. Næ, staten skal tjene på dette her. Der skal være en afgift på solidaritet. Det synes vi ærligt talt er fuldstændig uforståeligt. Og hvis arbejdsministeren synes, at det er et lille beløb – 62 kroner om ugen – kunne arbejdsministeren jo tage at flytte sig i denne sag.

Så siger arbejdsministeren, at man bare kan dele på en anden måde. Man kan bare sige, at så er det hver femte, sjette eller syvende uge, man er parat til at dele. Ja, det kan man, og hvad er virkningen så af det? At færre arbejdsløse kommer i arbejde. Så enkelt er det. Jo flere uger der er imellem delingen, jo færre arbejdsløse kommer der ind. Så hvis vi skal have mange af de arbejdsløse ind på arbejdsplad-